

EXPERIENȚA D.C.P. O NOUĂ PERSPECTIVĂ DE A PRIVI VIAȚA DE STUDENT

Cred ca ar fi potrivit să încep spunându-vă ce înseamnă noțiunea de „voluntariat” pentru mine. Când spun „voluntariat” mă gândesc la voință, la determinare, compasiune și poate cel mai important din punctul meu de vedere: EMPATIE. A fi în permanență treaz la nevoile celor din jurul nostru presupune un consum de energie fantastic, dar aceasta revine la noi înzecit, sub forma privirilor pline de mulțumire ale celor spre care noi ne-am îndreptat atenția. Nimic nu se compară cu îmbrățișările sincere ale copiilor sau cu recunoștința bătrânilor aflați în nevoie. Toate eforturile și obstacolele capătă valoare și semnificație când acțiunile noastre încep să se cuantifice în zâmbetele celor din jur.

Cred cu tărie că doar ajutând, viața noastră devine utilă și împlinită. Cu aceste valori în minte, am pornit în călătoria mea studentească ce avea să se desfășoare de-a lungul a 3 ani de necunoscut. Devenind voluntar al D.C.P., plăcerea mea de a ajuta pe cei din preajma mea s-a împlinit într-un mod armonios și productiv cu frecventarea cursurilor, fapt care m-a încântat nespus. Am descoperit treptat că lucruri pe care le consideram firești în viața mea (posibilitatea de a mânca în fiecare zi orice îmi doresc, de a avea hainele preferate sau bani pentru o educație decentă) sunt considerate un LUX pentru coplesitor de mulți oameni (copii și bătrâni), și asta m-a făcut să apreciez mult mai mult ceea ce am și să mă bucur de viața mea zi de zi. Am învățat că dacă eu am primit mai mult decât alții, asta implică datoria morală de a oferi și eu la rândul meu.

În cadrul familiei D.C.P., am avut ocazia să învăț că a-ți păsa de ceilalți nu înseamnă neapărat a oferi o sumă de bani pentru o anumită cauză, deoarece o îmbrățișare și un cuvânt bun pot valora mai mult decât ne imaginăm. Am avut ocazia să văd atât suferința oamenilor cât și bucuria din ochii lor când noi, voluntarii, ne dedicăm timp pentru a le fi alături. Cu toate acestea, D.C.P. nu a însemnat pentru mine doar o serie de proiecte caritabile, ci și un loc în care știam că la orice oră pot găsi sprijin și îndrumare. De la întrebări legate de facultate (în special în primul an, când, să fim sinceri: toți suntem puțin pierduți), până la dileme personale, am știut întotdeauna că pot apela la profesioniștii care să îmi ofere un sfat. Îmi aduc cu drag aminte de repetițiile de la cor, unde Crăciunul venea mult mai devreme și de unde plecam fericită fredonând colinde. Simt și povestesc oricui că experiența trăită în cadrul Departamentului de Consiliere Profesională echivalează cu terminarea unei facultăți aparte, o facultate a sufletului. Dacă în prima facultate mi-am completat componenta intelectuală, în cea de-a doua am învățat cum să o desăvârșesc pe cea spirituală, cum să devin conștientă de potențialul meu și cum să îl valorific într-un mod mai eficient. Am ajuns ajung să realizez că a fi voluntar este un angajament pe viață, este ca un virus ce se răspândește și nu mai poate fi oprit, pentru că îmi place să cred că nu există foști membri DCP, ci doar membri permanenți ai unei familii ce an de an crește și devine mai puternică.

Diana Mazări,
Absolventă 2019 Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar, Facultatea de Litere

Actual masterandă Strategii Inovative în Educație, Facultatea de Litere